

Karel Hilderson... geboren met een voetbal in de buik!

Op een zeldzame zonnige namiddag in november waren we te gast bij de heer en mevrouw Hilderson-De Groote in de Felix Timmermansstraat... met zicht op de gemeenteschool waar vader Alexander zo lang schoolmeester was.

De koekjes waren bijzonder lekker en de versgezette koffie streelde onze tong... terwijl de tong van Karel onafgebroken in beweging bleef voor een zeer aangenaam en leerrijk gesprek dat af en toe wat werd bijgestuurd of aangevuld door vrouwlief Denise.

Meester Hilderson

Vader meester Alexander (broer van de vier jaar jongere André) werd geboren in Heist, meer bepaald in de Noordstraat als zoon van Charles de douanier.

Hij huwde met Irène Deplancke uit Koolkerke (waar haar oma de vroedvrouw van het dorp was en woonde in Transvaal) die helaas vroegtijdig overleed. Vader Alexander hertrouwde.

In totaal kwamen er elf kinderen waarvan onze gastheer Karel de oudste was.

Vader was onderwijzer in de gemeenteschool te Heist waar hij de kindjes leerde lezen en schrijven in het eerste leerjaar.

Tijdens de oorlog had hij volgende collega's :

- Eerste studiejaar meester Hilderson
- Tweede studiejaar meester Triphon Leliaert
- Derde studiejaar meester René Vlietinck (mede-stichter Heyst Leeft)
- Vierde studiejaar meester Alois Walgraeve (later inspecteur)
- Vijfde studiejaar meester Carlos Meseure
- Zesde studiejaar meester Ackx / meester Van Poucke die later directeur werd
- Zevende en achtste werden gedaan door meester Vandewalle

De schooldirecteur meester Desmidt woonde in het schoolhuis (het mooie gebouw uit 1899 dat nu het museum Sincfala is).

De jeugdjaren

Alle kinderen werden geboren in Heist en het gezin woonde in de Westkapellestraat aan de Molenhoek (dicht bij de smisse en bij het "stroentkot" achter de ateliers van Jules Coppens).

De straat was de speeltuin en omdat er toen nog veel minder bebouwing was konden de kinderen ook nog spelen in alle veiligheid te midden de natuur.

Er was de weide van Miel Demuyne, de weide van Jan Goormachtigh en het slachthuis van Verbrugge waar Karel kind aan huis was.

Als oudste van een groot gezin had Karel niet altijd de kans om te gaan spelen maar toch slaagde hij er in om toen reeds veel te voetballen.

Zo stichtte hij ooit de club De Molenhoek... maar vader die secretaris was van FC Heist was daar niet mee opgezet. Hij wilde niet dat zijn zoon ging voetballen en sprak zelfs dreigende taal :

"Als je gaat voetballen bij Heist dan zaag ik je been af!"

Meester Alexander was niet echt opgezet met de manier van werken van het toenmalig bestuur van FC Heist en vond dat de spelers echt te kort werden gedaan.

Maar Karel moest natuurlijk ook naar school. Eerst naar de gemeenteschool in Heist en daarna naar de normaalschool in Blankenberge maar dat vlotte niet en zo stapte hij over naar het Sint-Pieterscollege eveneens in Blankenberge. Maar onder de druk van zijn puberteit liep niet alles naar wens en zo belandde hij dan in het atheneum te Brugge. Daarna beëindigde hij zijn "studies" in de vakschool Boeverie te Brugge.

Als jeugdvrienden uit de gemeenteschool herinnert Karel zich nog Gerard Debacker, Daniel Devos, Jan Alexander, Lucien Popelier en Hector Utterwulghe.

Maar de voetbal bleef zijn jeugd beheersen en ondanks het ouderlijk verbod trad Karel toe bij FC Heist om te spelen bij de junioren zonder dat vader het wist. De voetbalzak met gerief stond in het lokaal café Sportwereld. In plaats van naar de Mis te gaan werd er gevoetbald.

Maar de talentvolle speler viel op en men besliste reeds na zeven matches (in 1950) om hem op te stellen als keeper bij de eerste ploeg (en vader wist nog altijd van niets...).

De eerste match was tegen Club Brugge met eindstand 4 - 4.

Toen hij 's avonds met vader en moeder ging wandelen spraken de Heistenaars vader aan en wensten hem proficiat met de prestaties van zijn voetballende zoon hoewel vader nog steeds niet wist dat zijn zoon voetbalde bij de juniors (zie foto).

Maar onder druk van alle gelukwensen wat hem natuurlijk ook fier stemde zwichtte vader en gaf uiteindelijk toestemming aan zijn zoon om te voetballen bij Heist.

Van links naar rechts - boven : Engelbert Dejonghe, Claeys, Bailluy, Karel Hilderson, Jules Coppens, Staf Ceyfs en délégué Staf Bailluy

Onderaan: Gilbert Baes, Hector Utterwulghe, Romain Debrabander, Jef Coppejans, Raoul Debrabander.

Werken en verkering

Naar school gaan en voetballen dat bracht niets op dus moest er ook gewerkt worden.

Tijdens de vakantie ging Karel een eerste maal werken bij Marcus in Zeebrugge (scheepsherstelling - motoren).

Later ging hij werken bij vishandel Gereels (7 maanden).

Tenslotte belandde hij bij DD en C°: Max Desutter-Pol Depaepe.

Die viservaring zou hem later goed van pas komen in Brussel.

Het grote gezin bleef ook niet gespaard van tegenslag. Zo hadden op een bepaald moment naast moeder nog twee kinderen de kroep. Eén meisje van vier jaar oud overleed ten gevolge van deze ziekte.

Pros Van Rysserhove (Krulle), Joseph Naert, Jan Vandepitte, Karel Hilderson, Soens (van Daring Blankenberge), trainer Albert Naert, 2 doofstomme mannen van Concordia, Raf Huysseune, Content (van Sport Blankenberge), Gilbert van Ooteghem, Willy Terwe

In die tijd was er geen televisie en hadden de mensen niet allemaal een radio vandaar dat de voetbal zeer succesvol was.

Wanneer FC Heist thuis speelde dan kon het bezoekersaantal oplopen tot bijna 2000 toeschouwers!

Bij verplaatsing vertrokken drie tot vier bussen met supporters uit Heist.

In 1954 speelde FC Heist kampioen en ging naar eerste provinciale.

Ook Louistje van Pietje van Ko tJippens kwam met zijn vrouw en dochter Denise naar de voetbal kijken en Denise had natuurlijk ook oog voor de "sterspeler Karel" die in de goal stond.

En van 't een kwam 't ander maar opnieuw wisten de ouders van niets tot er sprake was van trouwen natuurlijk.

G. VRYNOCK

Karel en Denise huwden met elkaar op 7 september 1955 en zijn nog steeds gelukkig samen genietend van een goede oude dag.

Beroepsloopbaan

Na het huwelijk moest er brood op de plank komen en was er nog weinig tijd voor de voetbal die toen niets opbracht. In plaats van te trainen moest er gewerkt worden!

De vrouw werd conciërge bij de familie Renson van hotel UNIVERS.

En toch bleef de voetbal kriebelen en zo ging Karel in 1957 bij Westkapelle spelen.

Beroepshalve kocht het gezin een auto en begonnen zij een zelfstandige vishandel wat er in bestond om vis te koop aan te bieden in Menen en Wervik. Deeltijds werd er verder gewerkt bij Desutter-Depaepe.

Karel deed in opdracht ook een tournee in Brussel en Antwerpen en zo kwam hij in contact met een aantal mensen uit de sector bij zoverre dat hij een aanbod kreeg om een vishandel (waar er ook gevogelte verkocht werd) over te nemen in Jette.

Op 1 september 1958 (het jaar van de wereldtentoonstelling in Brussel) werd gestart en half september werd de winkel geopend. Hoewel het echtpaar maar Frans sprak bij mondjesmaat leerden ze als goede Vlamingen vlug bij en konden zij hun klantenbestand uitbreiden zowel Nederlandstaligen als Franstaligen.

Maar natuurlijk was er ook nog altijd die voetbalmicrobe.

In café Tour Eifel ontmoette Karel ene Marcel Vandenbroele en de transfer van Heist naar Laken werd geregeld.

Ruim vijf jaar werd er terug gevoetbald maar helaas kwam er een ernstige kwetsuur wat het einde van de actieve keepercarrière betekende.

Voetballen als zelfstandige was ook niet evident omwille van de tijd en het risico op kwetsuren.

Toen Karel ernstig gekwetst was aan zijn voet was het november en stonden de feestdagen voor de deur, zeg maar een zeer druk moment voor de viscommercie.

Er kwam nog een vraag vanuit SK Lebbeke (4de nationale) maar het was stoppen of de valiezen pakken: Denise stond op haar strepen!

Maar de voetbal bracht ook veel klanten mee en was ook een goede vorm van integratie in het Brusselse.

Karel stopte met in de goal te staan maar werd coach in Laken bij het Brabants voetbalverbond ABSSA (Zustermaatschappij Belg.Voetbaldbnd. Hij deed dit niet minder dan 25 jaar.

Terug naar Heist

Op 1 januari 1995 stopten ze de zaak en keerden terug naar Heist waar het ooit allemaal begon.

Heist was eigenlijk ook nooit uit hun hart verdwenen ondanks die lange afwezigheid.

Karel volgde de voetbal in Heist van op afstand en het was dan ook niet verwonderlijk dat hij Richard Vantorre tegen het lijf liep toen hij terug in Heist kwam wonen.

In café Sportwereld werd een en ander besproken en ondertussen is Karel alweer 17 jaar délégué voor KFC Heist.

De waardering voor zijn inzet werd trouwens reeds benadrukt door een feestzitting in het Casino waarbij hij een diploma en medaille overhandigd kreeg door schepen Daniel Devlaeminck namens het Gemeentebestuur van Knokke-Heist.

Het echtpaar Karel Hilderson - Denise De Groote

André Desmidt